

na lastnost se je že tudi njegovih podrepi-
prišla. Hrastnika in nekatere druge pa je
sam, da so Tončka volili, ki si ga je župnik
bral za župana. Pa kaj bote! Saj je že star
15 let in 4 mesece, plačuje 29 krajcarjev
danka, učil se je pure pasti in tamburašiti,
kmalu pa naredil pri sodnji iz jezik — oslovja.
Za dobjanke kostrune bo dober. Na veselo svi-
denje!

Negova. Dragi „Štajerc“! Že dolgo sem
lakal da prineseš kaj novega tudi od Negove.
Dosti imamo novega. Naš gosp. Bratkovič
velikonočne praznike tako lepo pridigal, da so
jim ljudje za pisanko povrnil in po noči farovž
otrihali. Celo učitelje so pregnali iz svojega
kolkega stanovanja, da se je lahko mežnar s
svojo ženko notri preselil; v mežnariji, mislimo,
zdaj kuharica spala, da je ne bo treba skozi
župnikovo sobo iti spat. Saj res celo mašo dremlje
pa še tukajšnji zrak ji je jako škodljiv, ker že
ni več tak lepa kakor ko je sem prišla. Pa še
nekaj: Našem gorečem klerikalcu Golibašovem
Franci so tatje obleko ukradli, ki jo je imel
pri svoji ljubi ci na dilah; pa sliši se, da ga lepa
Mimka ne vidi rada, ker je njega lastni oče iz
hiše spodil, za njo pa še veliko boljših vpraša.
Ti Franci si na „Štajercijance“ grozno hud,
če oznaniti v „Fihposu“, mogoče je kateri iz
„štrahavza“ tebe obkradel, da ne boš nedolžnim
postjenja jemal. Tvoj najboljši prijatelj.

* * *

Iz Loke na Koroškem. Predragi „Štajerc“!
Prosim, prepusti mi malo prostora za pranganje
našega nebedigatreba Andrejčka. Pobožno to pr-
vaško človeče sicer ni, ako ravno je dotičnim
znano, da je v svojih mladih letih v postu po
hišah žvabernim dekletam sveti pasjon prebiralo
in jih zraven v sveti ljubezni za rudeče „birtuše“
cukalo. Volitve so temu možicelnu veliko ljubše
kakor nebesa, ker dobro ve, da te z prvaško
hujakarijo ne bo zaslužil, pa je trdno prepričan,
da se z hinavsko politiko tudi kaj doseže. Osem
pomagačov mu je priskrbelo ime prvaški nadčr-
nih. Berač v pravem smislu ni, vendar pa je
pri nas znano, da je pri Beračnikah za en par
„žrebljev“ prav milo beračil s katerim je po-
zneje svojo minljivo z krompirjem okinčano krono
na prvaški oder pribiti zamogel. Po njegovej mo-
drosti bi kdo sodil, da je v bogi na duhu in
glede njegove vsakdanje hrane lahko sosedu tr-
dijo da se le od posušenih repic (krompirja)
redi ali pa naravnost na kakej zeleni repičovni
pase. Nemce črta kakor hudič sveti križ, na-
sproti pa ljubi zagrižene prave ravno tako srčno,
kakor podivjani Srbi črnogorske kojneke tate.
Časti in drugih zaslug si pri soobčanih nikakor
ne more pridobiti, zato se hoče ta zatracani
klukec v najnovejšem času pri sodnji sam po-
častiti, druge pa ki so mu do nenavadne časti
že pripomagali, zavrtno oblatiti, ja celo pod
ključ spraviti. Po obliki figa-mož ni judom po-
doben, v kljub temu pa je mogel prostovoljno
ušesa nastavit, da so ga nekateri na javnem
prostoru kot judeža zoveli, ker je obično prvaškim
hujakačem samo zato izdal, da bode mogla nje-
gova sebičnost še lepši cveteti. Andrejček, glej
da se ne potopiš v prvaški gnojnici, ki si je okoli
hiše svojega pametnejšega, a že rajnega očeta
brez premišljeka napeljal...

Bistrica v Režu. (Občinske volitve). V pon-
deljek 18. t. m. so se vršile tukaj volitve. Prišlo
je 85% volivcev in vendar je v kljub grde in laž-
nive agitacije kranjskih in klerikalnih rogovile-
vž zmagala resnica in upravičnost. V vseh treh
razredih so bili izvoljeni napredni, nemstvu pri-
jazni moške. V tretjem razredu so se obrajali
črnhlini kot zmagači in režali so se prav ošabno.
Kaplanček Volti je napenjal svoj krofej, da je
skoraj krabatelj zgubil in bil je s milostljivim
gospodom „čevljarjem“ v sredi svojih kostrunov
in ovčih prav ponosen. Agitirala sta cele noči
in sta farbala z drugimi „poštenjaki“ volilce, da
bojo še dolgo časa vsi plavi. Keršilov „burger-
meister“ je že tako štolciral, kakor halakov
petelin na gnoju. Zdaj bo moral pa še daleč
„burgermastrinjo“ goniti, če bo res morala tam
ležati, kamor jo je zaoblubil. Gospod fajmošter
so pri volitvi prav posmehljiv obraz delali, ker
so se steli „gvišni“; ko je razglasoval nadučitelj
Feinig rezultat 3. razreda, stopili so blizo; ko-

map pa je bil prvi izvoljeni gospod J. Kurasch,
Tomaž, imenovan izginili so ta žegnani gospod
zadi za meglo svoje štinkadorke, kakor luna ki
mrkne. Popred tako široka usta Valentina, kateri
je ravnokar neko babico radi enega pooblastila
okrog vlačil, so se naglo usipale, ko je izid
volitve slišal. V drugem in prvem razredu pa
so bili že tako porezani, da jih se viditi nismo
več mogli. Izid volitve pa je lepa zaupnica sta-
remu občinskemu zastopni in pa marljivemu
gospodu županu Tilman Faust, ravnatelj tu-
kajšne fužine, ki je vedno skrbel za blagor ob-
čanov. Ker se čuje, da g. župan ni več volje
prevzeti občinsko predstojništvo, upamo vendar
da ga bode ta lepi dokaz zaupanja malo poto-
lačil in prosimo naj ne posluša obrekovalcov in
hujšakov zmerjanje, katero se vsakemu pošte-
njaku pristudi, ampak naj dela za nas i dalje
koristno naprej. Bog Vas živi še mnogo leta kot
župana!

Iz Glinjske občine. Ljubi „Štajerc“, ti si
morebiti že mislil, da je nam naprednjakom čr-
nila ali papirja zmanjkalo ali pa da smo se v
prvaškem smradu, ki ga zdaj znani mladenič
Rudi po naši občini razširja, že popolnoma za-
dušili. Ne, nič kaj takega. Res je, da so nam
časne člane za lase v občino privlekli, ki naj
bi nam za strašilo služili, mi se jih pa kar nič
ne bojimo. Pripravljeni smo še tudi za naprej
naše prave neustrašeno, neprestano in tako
dolgo nadlegovati, da boje njih kraljestvo večni
konec vzelo. Zdaj se ti ljudje še lahko okoli
šopirijo in prazne glave v občinsko kasarno na-
stavljajo, ker še njih podrepani ne vedo koliko
dolga, špota in sramote so naši občini že pri-
zadeli in se jim še ne sanja, kako veliko breme
novih dolgov, sitnosti in grdob nam bodo v
teku treh let še nakopili. Prišel pa bo čas
politične žetve in tedaj ne bomo samo mi po
prvaškem grmovju sekali ampak pridružili se
nam bodo tudi njih lastni pristaši, — kajti zdaj
se tudi na njih strani že večkrat sliši: Proč z
prvaškim apostelom, proč z prvaškim jagrom
in v kot z prvaškim nadjudežem — da bomo
skupno otrebili domačo politično ledino, na ka-
teri nam bo mogoče, brez ovira za čast in srečo
naše občine delati. Bog daj!

Žitaravas. Gosp. župnik hoče dlako cepiti
in se v javnosti zopet osmešiti. V ta namen nam
je poslal sledeči „popravek“, katerega objavimo
iz prijaznosti: — „Skličenj se na paragraf 19.
tiškov. zakona z dne 17. dec. 1862, drž. zak.
štev. 6 ex 1863 zahtevam z czirom na dopis,
objavljen pod zaglavjem „Žitaravas. Župnijsko
zemljišče“ v štev 18 Vašega lista, da sprejmete
v zakonitem roku na istem mestu in zistimi čr-
kami nastopni stvarmi popravek: 1. Ni res, da
bi bil dal jaz svej čas polje nekemu tukajšnemu
gospodu v najem, res je pa, da je bilo polje
oddano v najem na javni dražbi, ko je oskrboval
izpraznjeno župnijo Žitaravas gospod Michel,
tedaj župnik v št. Lipšu. 2. Ni res, da bi vtaknil
vsako leto 480 kron v žep, res je pa, da je na-
jemnik plačeval meni le 440 kron. 3. Ni res,
da bi najemnik opustil najemnino valed moper
gonje ob volitvah in ob drugih priložnostih zoper
njega, res pa je, da je ta vele- in občespoštovani
gospod pismeno izjavil, da opusti najemnino valed
gospodarskih in posebno še poselskih razmer.
4. Ni res, da bi bil primoran dati zemljišče
raznim najemnikom za pasjo ceno in jih moral
iz treh far privleči, res je pa, da se je oglasilo
iz domače fare toliko najemnikov, da niti vsem
vatreči ni bilo mogoče, res je pa tudi, da so
najemninsko pogodbo kot najemniki podpisali
edino le domači farani. 5. Ni res, da bi meni
delalo zemljišče britke skrb in sive lase, res je
pa, da zaradi zemljišča lahko prav mirno spim.
Valentin Weiss, župnik“. — O p o m b o pa mo-
ramo napraviti. Fajmošter bode pač sam priznal,
da s tem ni ničesar „popravljen“. Res je namreč
in tega niti najboljši učenec sv. Liguorija ne
more vtajiti, da je bilo dotično polje v najem
dano, da je dobival župnik 440 ali 480 kron
najemnine, da se je prejšnji najemnik končno
navelical njegovih hujakarij in mu je vse odpo-
vedal, ter da je moral župnik zdaj z velikimi
skrbmi nove najemnike iskati. Kaj je torej
„popravljen“? Ničesar! Politikujočim farjem
tudi sv. Liguorij več ne pomaga...

Gosenice

uničijo zopet grozno naše sadovnjake.
Opazarjamo, da naj ima ljudstvo po-
sebnost skrb, da se te gosenice uničijo,
ker škoda, ki jo povzroči ta požrešna
mrčes je prevelika; posebno letos je
treba paziti, ker nam lepi sad kaže.
Stariši naj otroke podučijo, da se go-
senice uničujejo (najbolje pobirajo in
zažigajo). Vzemite štango, ovite jo s
kako slamo, namočite malo v petrolej
in zažigite gnezda gosenic. Branimo se!

Novice.

Zopet prvaška tatvina!

Vsem našim čitateljem bodejo še zadnji slu-
čaji prvaških tatvin in nerednosti v gospodarskih
stvarih v živem spominu. Kar se je godilo potom
„računskih napak“ v sv. Jakobu v Rožu, na-
dalje pod vladu tatinskega župana v Turškem
vihu, pri čudovitemu gospodarstvu v šoštanjski
prvaški posojilnici, nadalje pri poneverjenju pr-
vaka Karba v Ljutomerju itd., to presega pač že
vse meje.

Zdaj se nam poroča zopet kar naenkrat o
treh sličnih slučajih prvaškega gospodar-
darstva. O prvem temu slučaju govorimo v krat-
kem in je glavni junak neki strastni prvaški
debeluhar. Drugi slučaj se tiče občine Mez-
govce in se gre pri stvari (v kolikor smo doslej
poučeni) za svotico 1.500 K, ter je glavni junak
znani prvaški župan Brenčič. Tudi o tej stvari
govorimo v kratkem bolj natanko. Za danes
opozarjamo le na dopis iz Mezgovca.

Posebno zanimiv pa je tretji slučaj, o ka-
terem hočemo že danes natančneje govoriti. Tiče
se ta zadeva občine Polance pri Polensaku,
torej enemu najbolj klerikalnih krajev. Župan
v Polancih je posestnik Andrej Kovačič, seveda
strastni prvak in klerikalec do kosti, ki ima le
to napako, da ne ve, kaj je „moje“ in „tvoje“.
Okrajni zastop v Ptuj je dobil pred kratkem
naznanilo, da v Polancih z občinskimi denarji
nekaj sardi. Priredila se je preizkava. Ta preiz-
kava pa je dognala, da manjka skupno
2.776 kron 46 vin. občinskega denarja, za ka-
terega je župan Kovačič odgovoren. Kako je
prišlo do tega velikega primanklaja, dokažejo
sledede dejstva: 1) Za l. 1902 je v knjigi v
izdatkih vpisana plačana svota 400 K, za ka-
tero ni nobenega potrdila. — 2) L. 1903 se je
konjederu plačalo le 2 K, vpisalo v knjigo pa
4 K. — 3) Leta 1904 se je vpisalo za vre-
mensko streljanje 70 h preveč. — 4) L. 1903
se je plačalo ptujski hranilnici za menice le
534 K 74 h, vpisalo pa se je 604 K 68, torej
za skoraj 70 K preveč. — 5) Za smodnik leta
1906 je vpisanih 100 K, plačalo se je pa le
71 K 88 h; torej je čez 28 K izginilo. — 6)
Za plačilo krajnemu šolskemu svetu l. 1906 je
v občinski knjigi vpisanih 80 K 30 h; plačal
je pa župan Kovačič le 30 K, medtem ko je
porabil 50 K 80 h v svoje namene. — 7) L. 1906
je vpisanih za cestne izdatke 100 K, medtem
ko se je glasom računa le 52 K plačalo. — 8)
L. 1906 se je baje plačalo neki hranilnici (?)
kateri, ne ve živ krat! 2.000 K. Ali potrdila za
to plačilo ni najdeti! — 9) L. 1907 se je za-
računilo za smodnik 58 K 02 h, plačalo pa le
26 K 12 h; torej je izginilo v globoke žepa
31 K 90 h. — 10.) L. 1907 se je vpisalo v
knjigo, da se je plačalo štajerski hranilnici v
Gračnu 817 K; resnično pa se je plačalo za
137 K manj, to je samo 680 K. — Ako vza-
memo stvar natanko, potem primanjkuje prav-
zaprav potrdil za 3.315 K 46 h. Občinski odbor
pa je bil dobrosrčen in je zahteval le povrnitev
primanjlkaja 2.768 K 46 h in 8 K za ubožni
sklad.

Županu Kovačiču seveda še vedno ni krona
iz glave padla. Mož prizna v prvaški predrznosti
sam, da je nepošteno s tujim denar-
jem gospodaril. Tako pravi sam, da je
napisal v občinsko knjigo, da je plačal hranil-
nici 2000 K; resnično pa je teh 2000 K ob-
činskega denarja za se porabil! Za 2000 K se
torej mož poda! Potem, ko je dosti tujega